

ପାନ୍ଦିତ ଶ୍ରୀ ପାତ୍ରମଣେଶ୍ୱର ପାତ୍ରମଣେଶ୍ୱର

אייטור שער לו דין התבשיל של חלב וויתר קגנ

קליפה במרקם שנגע בקערה כדין כל חם של הלב שאין ב"י. הקערה אסורה רהה ע"ג צונן דאדמויק לי' בע"ג צונן בדבָר שאין של מאכל בגין מהקערה הקשה לכתילה מיהא מטעם בשר וחלב שאסור לדגימות היבשים דחשייב נ"ט בר נ"ט מהבשר לקערה שם לדגימות. וגם לא התיר חזהה היה ב"ז. והה אם העלהו בסתם קערה גרע מאלו התבשל בקדירה של חלב שלא אלא מטעם נ"ט בנ"ט דהיתר הוא (מהמדוכ) אבל הוועל בקערה צרך שיש במאכל שמנוגניה ובוק בקערה צרך אין איסור ב"ז או בשר אסור בלא קלייפה חריף אין חילוק בין ב"ז לאסנו ב"ז אפי' ע"י עירוי כדאי' ל�מן בתשובות צונן:

ב אבל אם הקערה הייתה ב"ז ודאי אף החבשיל חפל אסור ע"פ שהקערה הודהה דהא קייל שעירוי מבלייע ברי קליפה והוא נ"ט מפליט מכדי קליפה ואפי' להגעל ע"י מטעם דאיין איסור הנבעל בקערה הולך עירוי היה מותר אליבא דרבנן והוא דלא אמר' היכי הגיגין כוותיחיו משום דס"ל שאינו מפליט ומבליע בכלו וכלי שנאסר במקצת צרי' היגלה בכולו אבל מכדי קליפה ודאי מפליט מוגפה בלא רוטב שפיר אלה שאינה פולט בתשובה כלים הצריכין הגעלה וא"כ היה שפיר אליב' דכolio עלמא כדאי' לסתן האסור דהא יש לו הדיר בקליפה. ומהו ולכא נ"ב היכי אסרו בתשובה הנගאניט):

ב' אך אם עירוהו ע"י כף אפי' של חלב שאין מבלייע אלא לביד קליפה והא דאסרין לעיל התבשיל לממרי היינו משום דאי בו הקערה מיהא מותח ואפי' אם התבשיל חרוף דאיין כאן עירוי מכי' ראשון ובכלי שני אין ביישול לעניין איסור אפי' לדבר חרוף כדאי:

לעיל בתשר' זובר שונפל לקידורה: ר וב"ש אם היגלה חלב צונן בקערה של בשר ב"ז צוננת הודהה יבישה או שנאסר רק מבליעת חלב דבחלב אמר' שהכל מותר החלב והקערה ע"פ שהאיסור שפיר שמעפעפ מהתקפה לחתקפה בלא רוטב כדאי' לעיל (מהורייש) וזה בכלים והילך הקערות ציריכין היגלה ואם היא של חרס השבר כדין שחיטה צוננת למטה זונבילה

הגאות הרמ"א

קנא שער לו סי' ה' בסוף, ולפמש"ל כלל כ"ט ובמרקם דאי, אפשר לקלוף מותר לביד קליפה ובלא ס' א"כ ה"ה כאן נמי שי.

קגנ אייטור שער לו דין התבשיל של חלב וויתר קגנ

לכתחילה מינו של החבשיל הבי' ואין טעם לשם על המעשה שהיתה התהיבה השנייה לאחר מע"ל אבל ה"ה אם נתהבו בתוכו במע"ל דהא תהיירא שלו הוא מטעם בדיעדן כראיה היו בו ג' נ"ט בנ"ט שהוא מותר אפי' בכלים לבתיחילה אפי' ווון מע"ל אחת כראיה לעיל ב). והטעם דמתחרה הקדרה לבתיחיל' דזוקא למינו של הכה שני ולא למינו של המאכל וכן להשתמש בקדירה זו אם חדש היא מכאן ואילך לכתילה לאיזה מן שיריצה דודוקא היכא שהכה היה ב"ז ואין שי' בחבשיל מצרך בסמ"ק להשתמש בה קבלה מכל אחת ב"ז נ"ט בנ"ט דמ"מ יותר ושאר בה אותה טעם האחרון מטעם הרשות רשما ישמש בו במע"ל ומיהו אם נשמש בה כה בוריעדן אפי' להלב עצמה מזק מע"ל מותר הכל המאכל והקדירה למינו של חלב בדיעדן השוב הקדרה כ"פ בביבשול ירכות ותחיבת כףurd בחדשה אפלו במע"ל כראיה לעיל:

יב וה"ז בקדירה ישנה שאין ב"ז מותר ג'כ' לבתיחילה (הגהה) דהא נ"ט בנ"ט דהיתר שקבלת מהכף אינו השוב טעם בדיעדן אפלו בכלים אן צריך להשתמש בה מכאן ואילך למיניה שהיתה מתחילה דן"ט שבה אסרו לבתיחילה מיהא אף במאכל אבל הטעם שע"י נ"ט בנ"ט דהיתר אין החוב טעם אפי' בכליל לכתילה:

יג וכן בחתיבת שני כפות זה וזה רוק אחד מהן ב"ז ואין בתבשיל ס' נגד שום אחד מהן או שתיהן ב"ז ואין ס' אפי' בבשר וחלב ואם השתמשו הפותה זו א"כ תוך מע"ל אפי' כף שני לתבשיל של התבשיל אלא רוק נגד אחד מהן בגין שף היפוכו לא נחשב ב"ז ע"י תחיבת הירקות לאסור המאכל של א"כ מאחר שהקדירה לא הייתה ב"ז ולא נאסרו בה הפותה מעולם: כף שהוא ב"ז או שלא נחבטן. דאוותו טעם לבדו נשאר בו. ומ"מ אם בשלו בקדירה היפוכו של הכה שהיא ב"ז או שלא נחבטן אפלו תוך מ"ל אפלו בשר או חלב עצמו וויתר המאכל ואף הקדרה מכאן ואילך

הגהה

א רוטב ושאר התבשיל של בשר שעירחו רותח מכיד לקערה נקייה והוותה של חלב:

ב' ממס מס' ק' קולט על קליפה מדקה טיפטל נס ייך נס' ק' ווילא טאקידילס ס' מCKER והטכטיל נס' קולט נס' ק' ווילא טיקום נקליש אן

המאכל אפ"י בדיעבד:

כך שהדריך והקערות בבי' א' שהינו
השל בשר והשל הלב חד בעפם
כל אם הדיח השל בשור תחילה ואח' ב'
ב' או איפכא או אפי' אם שניהם ב' י'
זה בכלי והוא בהמיט כ' א' נט' בנט' מהבשר
ואו והיה בכלי וזה מטה השל של
ולא גרע מלzo נתנו בחבישל של
א' א' צ' ס' אפי' נגד האיסור המודומע
טעטמא דבשר שבחן אינו חשוב בדיעבד
טעטם כלל כדאי' לעיל ובגי' ביצים
שנובשלו בקרירה שב' ונתנו
ז' ובנט' בנט' דהיתר אין חילוק בין
לכלי כדאיתא לעיל והיינו אם היז
או אף מלוכלות ויש' ס' בmittים נגד
הידית בעין ההיא דאל' כ' המים הנשו
ובולעין אה' ב' ש' ח' בכלי ראשון
אותה אחרוניות דבשמנונית בעין לא
יאוזיד דנט' כדאי' לעיל ומיהו בסתם
מי הדחתה אין במיל' ההזחה ס' נגד
שלухה דאל' כ' לא תמצא סתום
שמחמורים להחשייב סתום קערות
ונות וקייל' כוותיהם. ואם לא הין
בסתם הדחתה אף אליכא דזרא' ש
שנאנסורים בהדרחה אף אליכא דזרא' ש
עד מטרפין לאיסור כדאיתא לעיל:
עת דעלעל הה' אפי' הוודווך רק ע' ע'
עירוי כמו שמעורה ווותחין מירעה
אפי' ב' על כל' ש' ב' אפי' ב'
בלוכלות מותר הכל אם היורה היתה
בדבריריש דמאחר ישלא' ב' רמתה

ל והפגימה והבליה באין כאחר יש לאסור החחילו לכבודו כו אחר שנשאמשו בו ודי כי קורם לבליה וככה"ג קאמר דאין כבוש מוכחה מדברין לעלי, נודע שם:

אימור

נתקבל נמצוא שבכל עזה
ואם בקעורה צירך ט' נהג
עליה כמה פעמים ונשאלה
פעם והולך ובולע מי-זוקא בעייריו של פ"א
אללא לכדי קליפה ואפ-רכבים דאיין האיסור צלויים
כבודש אבל בכח"ג ודרא-הטעריר כל"א דורך ליתן
דוחת ועוד שמא כל עז-כרי קליפה א"כ עז
האיסור בכו"ל כ"ש הכה-בכלי ראשון. ע
טו וזה אם הרוח יחד
חוך מחייבת נ-
אפיקלו שאין המחייבת ב-
ושניהם ב"י הכל אסור
שהקעורות שנייהם ב"י
ונבלעין בהן ואף המחייבת
אם נשימוש בה מעתה
נחשבת ב"י עז המים ו-
אחר שהוא של היתר ז-
פליטת עצמה שיחזור
שבולעת עחה בכלי ראש-
דזוקא כשהאחד משני
כאן איסור כ"כ דעתו ש-
טעם בדין עבר ושיך בכלי
ז"ג נ"ט בנ"ט דהיתר
המים כבר נבלה ובולעין
בכלי ראשן אין נפקותא
אם הוא ב"י או לאו דלא-
וכן לעניין שם האחו-
בשמנונית ע"פ שאין ב-
שנייהם אסורין וגם המה-
קדפרישית דהמינים נ"ז ו-
וכן אם הקערה האחת

כבר מעתה שמו סיני טו, אע"ג דלעיל
[צ"ל] שער לא"ג סיני ג' כתוב ד'
לומר דמייריו שם דהאיסטר קצחא
כבוש איינו רך במעיל"ע ואותם

זהירות

דמיקל בהא. והה' מהבת שמתגין בה האפילו רוק בשלו בה במים מותרים וכן כל סתם קדריה חשובה מלולך עד שייחסנו הימים נבילה עי"ז כדאיתא לעיל בתשובה נטלא"פ ומ"מ אינה מוחזקין כל כך בשםוניות בעין שלא היה בו חילוק בין ב"י לשאיין ב"ז:

יד אך אם היה שישים במים נגד כל ואוחה השומן שניהם מותרים אז אין במים מהבשר כלל וא"צ ס' נגד כל ואוחה הכלולן דהא אינה ב"י הוא. וטעמו איזו אסור בדיעדך. ואם המולולך הוא ב"י ותנק אינה ב"י ואין במים ס' נגד השומן הנקי אסור לתחילה דהא בלע מאת הנוגם ב"ח דהא השמנויות בעין היא. והמולולך מותר אפילו לתחילה למינו דהא לא בלע מהנקן אלא ג' נ"ט בנ"ט דהיתר מאחר שהנקן איר ב"י ונטלא"פ אבל לבבי הנקי לא שייך היה אז דנ"ט דהיא בלע מעיקר האיסור בעין וause שבבליעת היהר א"צ ס' כ"א נגד המודען במים שהוא דבר מועט מ"מ קליל לאו בביטול הוא כדאיתא לעיל וכלי שאסנו במקצת צרי הגעה בכוולו:

טו אמנת אם הקרוות ומהבת שניהם ב"ז אפי' אם שנייהם נקיים שאינם מלולולכין אסור הכל הקערות ומהבת שמיים בדיעדך (γ) משוט דטעם שניהם פולטן למים בכלי ראשון-ותזרין ונבלען בהן ואוסרין אותן דבמים של אישור לא שייך היהר דנ"ט בנ"ט כדאיתא לעיל ואסור אם לא שייהיך ס' במים נגד כל הכללים של אישור כגון כף חולבת ב"י שהודח בין כלים הרבה ש"ב ב"י. אם היה ס' במים נגד כל הকף ודראי שאור הכללים מותרים והכללים עצמן אין מסיעין לבטל כדאיתא לעיל. אבל הকף אסור לשנייהם דטעם הבשר שבמים לא

גיהות
לענעם סליחון טום:
ב) וכ"כ נתנויס למקור כל מ"ס ה'ן על ג'ה'ן וויאם:
ד שדים נמיים אפס:

לאוכלן בכוונה לפִי שטען שני של הבש
ונ"ט תלוך ממשות של חלב אבל הכל שהטענו
שני של הבשר שבתוך המים אין נ"ט לתה
כממשות החלב אלא מתחבר עם טעם ש
של החלב שבתוכן המים נראה שהם מותרי
והכל מותר עכ"ל וכו' בסה"ת וכן הגי"
במיומני פ"ט ד"מ בשם ר"י וause
דילעפעריט נוגעים הביצים והירקות וכקרוב
עצמם אל המחבת אין לומר שבשביל
יהא רק ב' נ"ט כיון דאייכא מים במחבת
מחפש רוב הטעם במים וזה ג' נ"ט וש
עכ"ל פ"י וא"כ יש כאן נ"ט בגין דהיה
קודם שביא לטעם ג' שהוא בכל איסור
יא אך נהוגין שלא להשתמש במים לכתיחס
לשות דבר דהא בעלי עתה מפער
בשר בחלב. ובמים גוריא אין שיק דיעוט
כמו בתבשיל שהוא דבר חשוב והתו
חסה:

יב אבל אם הקער או המחבת א' מתן ז
מלוכלכין משירי המאכל של ביל
או ממשונונית או מהחלב והודחים תוך המחבת
בכל רASON והשני שאינו מלוכלך הוא ז
יוםא הכל אסור (הגיה) הקערות והמחות
אפי' בדיעבד^{א)} אם בשלו בהן א"כ ביל
מעיל של הרוחה זאת משום דהמים ז
משירי המאכל ומטעם המחבת ונובל
משניהם ואין שיק כאן הייר נ"ט בגין
להתир המים שלא יעשו נבלה ואייסרו ה
מהחר שהאחד אינה ב"י דעתם הראושן ה
העיקר עצמו ולא הטעם ובכל פעם נטול
ומאחר שנאסרו המים ונ"ג אוסרין גם או
שאין ב"י כראיתא לעיל:

יג וברחוב הרא"ש ובנו ר"י בעל הייד^ב
לחוש בכ"פ שנשאר השומן דבר
בהן עד שיאמר ברי ל' שלא היה שום ש
דבוק בהן עכ"ל. והכי נהוגין ודלא כספ
ב) פ"י וט"כ ג"ע ד"ע דימל דעתם צי זל מיקור
א) לא ט"א אהן נס סוף מלהן מלע סומניין לו סוייל זל נקערו זל כל
כל נבל לו צ"א נחמאן לו נקערו זל נבל נבל

(ג) פאי וט"כ נ"ע נ"ע דסיטר דנענש צני צל ליכור
 א) ל"א ה'צ' טס נחלת מלך קמנוגיהו זו ציון
 טן נצלהו ט"מ נמחמתו נקערה בכל

ମେଳାମା ପାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦିନ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲାମାତ୍ରା ନ ଥିଲୁଣ୍ଡି ଥିଲୁଣ୍ଡି ଆଜି ଏହା ବସନ୍ତ ଦିନ ଦିନ;

፳፻፲፭

וְגַם וְרֹחֶה בְּכָלְלָה תִּקְרֵב תְּלִמְזָדָה כִּי כִּי רַב הַחֲדִיכָה
לְקַלְיָנָה שָׁאָבָן פָּשָׁע שְׁוֹשִׁין שְׁוֹתָבָה יְמָנָה פְּנִימָה
לְאוֹרָר וְרוֹחֶה עַל פִּינְסָה כִּי כִּי כִּי כִּי כִּי כִּי כִּי כִּי כִּי

၁၂၈

କେବଳ ଏହା ଅର୍ଥ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

நீதி விதம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதை முன்வரியில் விதமாக விடுவது என்று சொல்ல வேண்டும். ஆனால் அதை விதமாக விடுவது என்று சொல்ல வேண்டும். அதை விதமாக விடுவது என்று சொல்ல வேண்டும்.

କାନ୍ତିର ପାଦରେ ମୁହଁରା କାନ୍ତିର ପାଦରେ ମୁହଁରା
କାନ୍ତିର ପାଦରେ ମୁହଁରା କାନ୍ତିର ପାଦରେ ମୁହଁରା

କାହାର ପାଇଁ ଏହାର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦିଲାଯାଇଛି ।

הנִזְבֵּן וְהַמְּלֵאָה כְּלֹמְדָה
בְּרִיתָם בְּרִיתָם בְּרִיתָם בְּרִיתָם

કાન્દા કાન્દા

אברהם יפה

ପ୍ରକାଶି

ଏହାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

אברהם

ରାଜ୍ୟ ଅଧ୍ୟକ୍ଷମ

ପାତ୍ର କରିବାକୁ ଦେଖିଲା

ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ଏହାରେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଶ୍ରୀ କାନ୍ତିଲାଲ

କାନ୍ଦିବିରାମ
ପାତାଳ ପାତାଳ
ପାତାଳ ପାତାଳ

ଶ୍ରୀ କମଳାଚାର୍ଯ୍ୟ

ט'ז

କୋଣାର୍କ ମହାଦେବ ମନ୍ଦିର ପାଶରେ ଏହା ଅଛି ଯାଏହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କୁଳାଳ ପାଇଁ କାହାର ନାମ ବିଦ୍ୟାରେ କାହାର ଜୀବନରେ କାହାର ଅନ୍ଧରେ

כבר נסב בפזמון הדרישות של מילון עברי-נורווגי, שבסביבות 1880, ומיון המילים נקבע על פי האות הראשונה, וכך נקבע גם במלון העממי של מילון עברי-רומיני, שבסביבות 1900.

କାହାର ପାଦରେ ମନ୍ତ୍ରିର ପାଦରେ ଏହାର ପାଦରେ
ଏହାର ପାଦରେ ମନ୍ତ୍ରିର ପାଦରେ ଏହାର ପାଦରେ
ଏହାର ପାଦରେ ମନ୍ତ୍ରିର ପାଦରେ ଏହାର ପାଦରେ
ଏହାର ପାଦରେ ମନ୍ତ୍ରିର ପାଦରେ ଏହାର ପାଦରେ

କାହାରେ ଲାଗୁ ହେବାରେ କାହାରେ ନାହିଁ । ଏହାରେ କାହାରେ କାହାରେ ନାହିଁ ।

ואם כל הכלים מקנחים יפות ושינויים בני יומן שונים אמורים וכ"פ בספר התורמה ומרדי דף תשל"ח ע"ג וכ"פ הר"ן ומהרא"י בפסקו סימן צ"ז ובאו"ה כלל בידי ולא כאשר"י דמתיר בכח'ג וכותב בא"ה דהיה אם הדיח קערות של בשר ושל חלב ביויה של מים שהוא כל' ראשון [ט] ודוקא שמרוחין בтир אבל בוה אחר זה מותרין וזה נ"ט בר נ"ט דישרי בריuder:

יב וכל זה לא מירא אלא כשהם בכל' ראשון והוא שוד סולחת בהן אבל אם אין ב
הזה סולחת בהן כתוב בית יוסף דאפ"ה הוויה עדין על האש שונן נאסר וכ"פ
בא"ה כלל לד' וכן אם עיריה הימים תחלה מכל' ראשון לתקד' כל' שני [ט] ואנן
בhem והקערות שרי מאחר שנtran הימים תחלה ואח"כ הקערות מקרוי כל' שני [ט] ואנן
קל' דכלי שני לא מבלייע ולא מפליט אעפ' שהזיד סולות במים וכן כתוב בהג"ה ש"ד
רטוב ליווד ליתן תמיד הימים תחלה לתקד' כל' שמויתין בו ואח"כ יש ליתן בו קערות
והבי נהוג ולא בכ"י דאסטר אפילו בכלי שני אמרנו אם עיריה הקערות תחלה לתקד'
הכלי שמויתין בו ואח"כ עיריה עליהם מים ורותחן כתוב בהג"ה ש"ד דגאנטו דערויו ט
בכל' ראשון אמרנו בא"ה כתוב [ט] דאסטר אם עיריה עליהם שרי דאיינו מפליט

מנחת יעקב

[ט] ודוקא שמויתין יודה. הטעם כוון שנייהם בו איסור ורק ע"י כ"ש יש להגעלה לכתוללה ביחיד א"כ הטעם שני תקופה שבאותם הוא ואפשר דלענן להבליע מכל' אפילו לכתוללה איסור ואנן בעין נ"ט בר נ"ט דהיתרוא דוקא (מכובא רעדין וכו') לאן קייל' דהמים אוסוטים [ט] ואפי' אם עיריה עליהם שרי דאיינו עירוי הכלים אבל אם הויה זה אחר זה א"כ כל' מפליט. משמעו דבלא טעם זה היה אסור אף ראשון שעוזה מקרי נ"ט בר נ"ט דהיתרוא דהינו התבשיל נ"ט בקדורה והקדורה נ"ט בימיים בא"י מלולדים אם הם בי"ו ולא הויה נ"ט בר נ"ט דמיד שבאה הטעם שני בימיים דין וגיט שעלנו ונארו כמבעור לעיל בהדרית הקערות יודה בקדורה או נתבשלו ומותר ליתנים בכל' של הלב כמו' שהרב לעיל דין ד' כל זה מבואר בהפוסקים מלהא בטומו וכותב בא"ה כל' ל"ז דין ט"זadam הרדי' כל' של בשר ושל ס"ק י"ט כתוב ו"ז ומיהו היכא הדם נקיים וזה דיש להתרי טעם נ"ט בר נ"ט וכדמשמע מדברי מהרש"ל עכ"ל. ולא יורתי סופ' דעתו איסור, ועיין עוד שם חילוקי דינים בזה: [ט] שהיר פוליות בהן. לעיל כל' כ"ג ד"ג פסק הרוב בשם הטור רם"מ נאסר כדי קליפה אף שאין היד טולדת בוג, וע"ש ס"ק ד' שכותבי ב"י דמבראו לעיל דין י"א ומ"ש שכן ממשות מהרש"ל עיניתו ולא ראייתו שם. ממשות בדרכיו ומ"ש בפיכ"ה ס"ס ס"ד והיכא שיריה שיש לחלק בין להבליע למאלל או לכל', ע"ש: [ט] ואנן קייל' דכ"ש לא מבלייע ולא מפליט. ועל כל' ל"ג ס"ק ג' שכותבי דמ"מ כל' כל' שיש לו תקנה בהגעלה אף שלא נשתחם

ו אם שונן דבוק באוצרו שהוא ב"י נאסר אותו שאינו ב"י ואם שונן דבוק באוצר שניינו ב"י נאסרו שתוון דהא נאסרו דמים שבולע' משניהם ביחד וחוץ ונבעלן בכלים ונאסרו מהם מיוון [ט] אי איכא שישים במים [ט] נגיד השונן שהוא בפיו הי' דין באלו היה שנותם מקונח' ב"כ ה' בשם הרשב"א וכותב האשרי' כי מ הסתם הקערות [ט] או המחבת איזם מנוקים יפה מן השונן וכן אין לדין בהן ד' מוקנה יפה ומוחיקן אותו בא"ח וכותב דאפס' היה הכל' אינו ב"י [ט] אף'ה מסתמא מוחיקן דבוק בהן וב' בא"ח וכותב דאפס' היה הכל' אינו ב"י [ט] אף'ה מסתמא מוחיקן בו שונן ושלא היה מקונה יפה:

מנחת יעקב

להדייא מרובייהם דזוקא הקערות שמדייחן כ"כ ה'כ"י בסימן צ"ה וכן מבואר מדברי שמנוני דבוק עליהם משא"כ בשאר כלים כן הרשב"א וכ"כ בא"ה וכ"כ בתשובות מהר"ש מדינה סימן מ"א ודכה"ג שרי אליבא דכ"ע וכן הוא דעת כל האחורונים ודלא כמ"ש מהרש"ל בפיכ"ה סימן ט"ד דהיכא דאייכא ממשות בעין לאיכלו בחלה שפעמים יש שמנונייה על הסכין וכי וכמ"ש רשי' בש"ס דוחלין זך ע"י א' ע"א וכן כתוב הרשב"א ודור"ן והרמב"ש וכל הגאנונים כה"ג לעזין שחייטה בסכין של עכו"ם וכמבעור ב"י"ר סימן י' דזוקא גבי טכין אמר' סחט סכין איינו נקי משא"כ בשאר כלים ובלשון זה כתוב הסמ"ג לאוין סימן ק"מ וקמ"א וכ"כ ה'ב"י בס"ס צ"ד בשם ריבינו יוזחן ומדבריו שונן דבוק בכל' חלב והמים יש ס' נגיד במאה שבדוק בכל' חלב והמים יש ס' נגיד מקונחים וככה"ג נתבאל להדייא דס' צ"ח ולקמן כל' פ"ה דין י', ע"ש: [ט] או המחבת איזם מנוקים. מבואר שהבין להדייא' או בסכין וכן פסק הש"ץ בס"י צ"ה ס"ק א' אך שמכואר ברכביו שהבין שם שכן דעת הרוב לעיל בכל' י"ז ד' ובאמת לא דק בזה דא"כ י"ה' דברי הרוב סותרים וגם דברי הא"ה וכוכ' הרוב לקמן סימן ט"א דין ד' העשי' והמושך הרוב בזה אינה רוזחה להדייחן להדייא' ומושך הרוב בזה אחר הא"ה כל' ל"ז ס"ק ד' ושדעת הרוב או"ה הוא להיפך אבל באמת לעין דינין דין ד' אין אמת כמ"ש שכן דעת כל הפוסקים, ודז"ק: [ט] אף'ה מادر דהמעין היטב ברכביו הרוא"ש וט"ז ומ"ג יראה שאין פלוגתא שכותבי לעיל ס"ק י"א בשם הא"ה ומסתמא בינויהו כל' זול הרוא"ש פ"ה אמרנו יש יש בתבשיל ס' נגיד הכלולן שונן דבוק בקדורה מ"מ לעזין הרוחה שאני ואין בסתום לאסור לפ' כשמדייחן קערות נדבק בהן מי הדיח ס' נגיד השונן וכ"כ הא"ה כל' כל' דין י"ז:

תורת רמא חטא בשר וחלב ייחד בין הגדת כל

כלם הגעה בכל רשות אם ברוי לו שלא נשחטש בכף או בטעליר רק בכלי שני מוך מעט לעת ודראי [בג] אין אומר בדיעבד והכי נהוג:

מנחת יעקב

לאסרו מן הפטם ולומר שהשתמש בו תחן מע"ל אלא שכחיתו כלל עכ"ל ודבריו נכוונים וכן מבואר להדיין בדיני הגולה בטור א"ת טימן תנ"א בשם אבי העזרי, וע"ש בבב"י, ועוד כיון דaicא ספק אי השתמש בו בכל רשותך תוך מע"ל היה לנו להתריר כמו שמתירין בדיעבד בסמך כל"י ואמר"י ודסוטם כל"ס אינו בני יומא מטעם זaicא כמה ספיק'ו' כמבואר לכאן כל נ"ט א"כ הא לא יכול למימר ג"כ ספיק'ו' כה"ג, וע"ש, אך באור"ה עצמו כתוב טעם אחר בקערות וטעריר לפיו שמעירין עליו כמה פעמים וע"י שמעירין לעלי הרבה פעמים מבלייע בכלו אף דשא'er עירוי מליע רוק כי קילפה כ"ש הceptה שרגולין לוחבן בכל רשותן עכ"ל וכחוב הבב"ח זה הטעם המשובב עיקר. והטור בא"ח שם ושאר פוסקים שלא כתבו טעם זה גבי קערות לענן הגולה ציל משום דאף דכללו בכך מ"מ לא היוו צרכין הגועל, בכלי ראשון דזוקא שכפי תשישן כך הקשרין והיה סיג בעירוי اي לאו מטעם שיוחישין שנשתחמו פ"א בכל רשותן:

[ב]נו אינו אומד בריבוער. ופסוק עוד הב"י בטימן צ"ד בש"ע סעיף ד' זוזיל ריאה לי אם נתנו אחר במים קודם שהזדית הקعروות אעפ' שהשומן דבוק בהן מותר דע"י האפר הזה נ"ט לפgem עכ"ל. וכחוב הט"ז בס"ק ע"ו ולפ"ז אין אישור אם נפל בורחת שקורין זיפ העשר מחלב תוך התbeschיל שהורי הבוריית יש בו אפר עכ"ל אך לבטוף הנית ר"ז בצ"ע והקשה שםمامאי דפס' הרוב בש"ע סי' פ"ז ולקמן סוף כל ע"ז וע"ז במ"י דחפיפ"ו הרוש מתשובה מהרייל' בתיונק שאמר שופל חתיכה בורית לקדרה ועין בהנה"כ שמרחיק לישב סחרות הט"ז ובחותי' צמה צדק סי' צ"א האрин ג"כ לישיב הדין זה וכחוב דאף דלכתחלה אסור לעשות בן דכל מיili שהוא פוגם אסור להחלה מ"מ בדיעבד מותר וכן בבוריות במים בל' אפר, ורק"ל, ומ' אין כדאי בסותי

הטאת

מכלי אחד ומובילו בכל' אחר [כג] ואפלו אם שניהם מוכלכים שי' בכה"ג ודרכא אם עיריה מכלי של בשוד המוליכל על של חלב או איפכא נאמר אבל בכה"ג שני כלם בכלל שמרוחין בו אין אומר ומתב עוזר [כג] דאם דאמ' עיריה מכלי של בשור נקי ומוקנה על של חלב מותר דחווי נזון טעם בר ג"ט ומדובר בריעבד ואם מערכה מכלי של אסור על כלים של הותר אין לאסור רק הכל' שבא קלוח העירוי עלייו וכל דבריו ג"ל לעניין הילכה כי הם דברי טעם אלא כמורמה לי שלא נהנו להקל בכה"ג אמן בהפדר מרכזה או לעת הזרוך יש לסמן עליו:

יג וכותב עוד באו"ה האריך דאיין חילוק בין אם הריח קערות עם קערות או כפות עם כפות וכן מון מה שקורין בלי' אשכנו טעליר עם טעליר ולא אמרינן דמה שתחשמישו בכלי שני אינו אסור עכ"ל וני' דוזוקא מן הטעם ורויישין שמא השתמש בкус או בטעליר בכ"ר [כפי] וכמו שהרויישין בכלי הארץ נזונה לעניין הנגעה בכלים וזריכין

מנחת יעקב

לOLUMN ביט מננים אכן בן בש"ע סימן צ"ה פלק בסחם להקל בעירה על שני כלים יחד אפלי ממלוכלים מ"מ נ"ל דאין לוזו מהכרעת הרוב כאן כיוון שועת שאר אהרוןים גם כן להחמיר בדיניהם אלו:

[כדו]adam עירוי מבלי שלבשר נקי ומוקונה בש"ע סי' צ"ה סעיף ג' בהג"ה חז"ר הוב ופסק לאיסור בסתם ועיין בש"ק שם ס"ק ה' שהאריך כוה ודעתו להתריר וכ"פ בתשובה מ"ב סי' כ' וכותב רכל המחייב הוא מן המתחמיין וכן ונכון בטעם דהא הווא נ"ט בר נ"ט כמו בהרשותם זוה אחר זה ובט"ז סי' י"ג רוצחה ליישב כוונת הרוב שטובר שהקלות העירוי מחברים בנזוק והויא כללו הדוחו יחו אבל באמת ג"ז איןנו נכון דהא קי"ל דנזוק אינו וחיבור לענין אישור בדיעבד מכברואר לעיל כלל כי"ג דין ר' וכ"פ מהירושל" פג"ה סימן נ"ז לך נ"ל רהמיקל לא הפטיד, זצ"ע:

[בזה] וכמו שחוישין לעניין תונעל' בלאם. והב"ח בס"י צ"ה השיג על דברי הרוב כאן וכלה זוניל ולפער"ג זונן הגעל' אין ראי' כל דודאי היישין בכתוללה שמא השתמש בו לפעמים בכלי ראשון וזו דאי אפשר שלא השתמש בו בכליל ראשון וכלי ראשון בכלי ורשון כל משך כל משך שנה תמיימה וכלך צרייך להגעלין לכתוללה בכלי ראשון אבל הכא דיעבד אין להקל אלא אם כן בהפסדר מורהה וכן מכברואר מפליט מכל לhalbיע בעכלי ולכך איןו אוoso אלא כשם מלוכלים. וע"ל דעיקר כוונת מהרש"ל שצורך לשאול ולדקדק אם הם נקיים או לא אבל על ב"י סובר מהירושל" דאי' לשאול כי מסתמא הם מוחזק, שאינה ב"י ובמברואר لكمן כל נ"ט אבל אי ידייען שהם ב"י סובר מהרש"ל ג' בכ"ד ואstor ולא הווא נ"ט בר נ"ט וכמו שפסק בהג"ה ש"יד והוא ברoro: [בזה] ואפלו אם שניהם מלוכלים. הטעם מבואר באורו זה קודם שנמהה הליכלוך מן הקדורה עי' הימים איז מקרי כ"ש ואינו מבלי שב ובט"ז סימן צ"ה סי' י"ג פסק להחמיר כדיות מהרש"ל ולאטור ע"י עירוי אם הכלים מלוכלי' ואם איז אידי הנקי אסור ושאינו נקי מותר ובט"ז סי' ס"ק י"ט פסק ג' בכ' להחמיר בשנייהם מלוכלי' ואם איז נקי מסתפק שם איז נימא דעתו הנקי ונעשה נבלה וחוזרין ואוטרין אותו שאנו נקי או נימא דעתו אינו מבשל כולי האי וכיה'ג' מסתפק אם האו כלאי איסור דלא שייך ביה נ"ט בר נ"ט או נימא דאפי' נקי אסורי' או נימא דעתו אינו מפליט מכל שיחזר ויבלי' בכלי ויש להחמיר בשנייהם היכא וליכא הפסד מרובה עד כאן לשונו (ועמ"ש בסעיף קען כ"ב) ודרעת הרוב בכל דיני עירוי שבין זה כמו שמספיק דאי' להקל אלא אם כן בהפסדר מורהה וכן מכברואר

אישור ותיתר שער לדין גנים שלו בקשר

ונתבטל נמצוא שבלע עתה מבשר ב"י. שאיליה.
ואם בקערה ציריך ס' נגד כולה לפי שמערין
עליה כמה פעמים ונשאר בה הבלתיה כל
פעם וחולך ובולע מיד' יום יום בכלול
דוקא בעירוי של פ"א אמרין שאין בולע
אללא לכדי קליפה ואפי' יעמוד כך ימים

רבים דאן האיסור צלול היותר נידון בדיון
כבוד אבל בכח"ג ודאי בולע בכווילו וכן
הטעריר בלבד"א דרך ליתן עליה לפעמים בשור
דוחה ועד שמא כל עירוי והעירוי מבלי ע
כדי קליפה א"כ ע"י עירות הרבה בעלי
האיסור בכווילו כ"ש הceptות שריגלין לתוחנן
בכל רשות. שאליה: **קפט**

וזהו ברא ב"י או לאו גען מאין גען בובשי של
חלב דא"צ ס' אפי' נגדי האיסור המודוע
בזהן דעתמא דברשר שבהן אינו חשוב בדיעבד
לשות טעם כלל כדאי' לעיל גבי ביצים
וירקות שנמבעשלו בקדירה שע"ב ונתנו
בפלא"ז ובנ"ט בוגר' וחיתו אין חילוק בין
תבשיל לכלי כדאיתא לעיל והינו אם היו
נקאים או אף מלוכלכות ויש ט' במיט נגדי
השמנוניות בעין ההיא דאל"כ הימים נעשו
ש"ב' ובולען אח"כ בש"ח בכל' ראנון
ונאסרו אותה אהרונים דבשמנוניות בעין לא
שיך היתר דנ"ט כדאי' לעיל ומיהו בסחט
כלים וכי הדחתה איןימי החודהה ס' נגדי
השמנוניות שעליה דאל"כ לא תמצאו סחט
כלים הנארסיט בהחודה אף אלבבא דהרא"ש
והי"ץ שמחמיירט להחשב סחט קערות
מלוכלכות וקייל' כוותיהם. ואם לא היו
דברים בסחט הרוחה היה להם פרוש. ובשר
בחלב מצטרפין לאיסור כדאיתא לעיל:

זו וה"ה אם הרוח ייחד הקערות ש"ב וש"ח
תוך מהבת נקייה בכל' ראשון
אפיקו שאין המחייב ב"י והקערות נקיות
ושנייהם ב"י הכל אל אסור אפי' בדיעבד מאתר
שהקערות שנייהם ב"י המים נ"ג וחוורין
ונבלען בתן ואף המחייב אסור אפי' בדיעבד
אם ונתחמש בה מעתה במע"ל ע"פ שלא
נשכח ב"י ע"י המים הנקיים שהוחומו בה
מאחר שהיו של היתר והא אין אסור מצד
פליטה עצמה שיזוז אליה אלא מצד
שබולעת עתה בכל' ראנון מהמים שנ"ג
דווקא כשהאחד משני צדדין אין ב"י אין
כאן איסור כ"כ דאותו שאין ב"י אין חשוב
טעם בדיעבד ושיך בכל' את מהן התירא
רג' נ"ט בcn"ט דהיתר אבל הכא שנענשו
המים כבר נבלעה ובולעת מהן גם המחייב
בכל' ראנון אין נפקחות לא בגין המחייב הנבלען
אם הוא ב"י או לאו דלא עדיף מכלי חדש.

וכן לעניין שם האחת מתן מלוכלות **לֵיה** ומטעם דלעיל ה"ה אפי' הורחו כך ע"ז
בשמנונית אע"פ שאין ב"י והשני הוא ב"י
שניהם אסורין גם המחייב אפללו בודיעבד
כדרישת דהמיט נ"ג וחזרין ונבלען בהן
וכן אם הקURAה האחת של בשור היא ב"י
נקיה כדרישת דמאחקי' שלא היה בימי
הגהות הרמן ברם'א

כבר במאמרם של דודיק ורונטיאר נזכר כי מילוי הדרישות המבוקשות מחייב קיומו של מנגנון שיעור לוגי בין הדרישות המבוקשות לבין הדרישות המבוקשות. מילוי הדרישות המבוקשות מחייב קיומו של מנגנון שיעור לוגי בין הדרישות המבוקשות לבין הדרישות המבוקשות.

במיומנו פ"ט ז"מ בשם ר"ג ואע"ג דלפעמים נוגאים היבטים והירוקות וקערות עצם אל המחבה אין לומר שבשביל זה היא רק כי נ"ט^ט כיוון דאין מים במוחבת מפתש ווב הטעם בהם והו ג' נ"ט ושורי עב"ל פ"י וא"כ יש כאן נ"ט בנו"ט דהיתר קודם שיבא לטעם ג' שהוא בכל איסור: לא אך נזהגן שלא להשתמש במים לכתהילה לשום דבר דהא בעלי עחה מפגם בשר בחלב. ובמים גרייד אין שיך דיעבד אלא ג' נ"ט בנו"ט דהיתר מאחר שהנקיק אינטן כמו בתבשיל שהוא דבר חשוב וחorthה כ"י ונטל"פ אבל גרביב הנקיק לא שיין היתר

יב אבל אם הקער', או המחבחת א' מהן הי' מילוכלכין משירי המאכל של בשור או משמנונית או מהחלב והזרחים תוך המחבחת בצלוי וראשון והשני שאינו מילוכלך הוא בת יומה הכל אסור (הגיה') הקערות והמחבחת אף' ברידעכדר א' אם בשלו בתן אה'כ תרנ' מע'ל של הדחה זאת ממשום דהמים נ'ע' משירי המאכל ומטעם המחבחת ונכלען משניהם ואין שייך כאן היתר נ'ט בן'ט להחדר הימים שלא יעשו נבליה ויאסרו הכליל מאחר שהאחד אינה ב'י' דעתם הראושון הווא העיקר עצמו ולא הטעם ובכל פעם נתל'ו'ש ומאתר שנאסרו הימים נ'ג'ן ואסרים גם אותה חרלהט הא שברוקט רבי רבליט ברברה י'ו'

יג ובכתב הרוא"ש ובנו ר' בעל ה"ד שיש להזכיר בכר"פ שונאר השומן דבוק בהן עד שייאמר ברוי לי שלא היה שם שומן דבוק בהן עכ"ל. והכי נהגין ורלא כסמ"ג

ג) פ"ז ומ"ג נ"ט סימן לטעם צויל לתקופת כהן: לטעם כלכון קומו:
 א) לה' חלן נ"ט סלמה מלך מצמוניהם היה ציוויל מלך
 ב) וכ"כ מצמוניהם ומלך כלל נס קון על טהרה וטהרה
 ג) נ"ט גבר נ"ט גברותם נ"ט הובאה לרשותם נ"ט
 ד) נ"ט גבר נ"ט גברותם נ"ט הובאה לרשותם נ"ט

כ"א נ"ט בנ"ט דהיתר אע"פ שהקורה היו מלוכלכות לא נاصر בה כי דיטעם חלב שבירה לא חשיב טעם כדריעבך ולא גרע מאלו נתנו לפלא"ז' ז' דוקא לעניין מים של איסור התלוי ברותחיה יש נפקותא בעירוי. וכן לעניין מלגזה והגעה אבל כאן לא גרע מאלו נתנו בשפטדי"א בדרישת (א) ואפי' אם מעלה על שני כלים הפסcis ושותיהם ב"י מכיל חדש או שאיין ב"י. שניהם מותרים לדודאי עירוי כל שמי נצוק והוא עירוי מונח באוטו כבר קורת הנצוק והוא עירוי גועז בו בתחלת הנצוק וזה לא אמרין שייא העירוי בכ"ר ואין מבשל. גם בהלכות שבת דיניה איסור לומר אודומקיר בלבד אמרין שמא לא קליפה וצריך הגעה כאילו נגע חם בכלי העילין. אבל לאחר שהוירקתו על הכלים לומר שיפליטה או אוטם המים מכיל אחר ויבליעו אותו בכלים שניים לא דמנצנו על הכליל היל הכליל שני דכל שיעורי הכלים דוקא הן ולפעמים יש בהן קדירות וקערות אם שניהם מלוכלבו בשמנוגי מותי הכל בדריעבר אפי' היד סולות במים קרדי בתוס' של חות שאיין געlein ותורה חסה ואין להחמיר אם לא בדבר שנוהג בו עלמא איסור. (זריך שאלה מהרי"ש) והילכך אפי' שניהם מלוכלבות מותרות כולה בהזחת צונן דכלבי ב' אינו מבשל כלל אפי' לכרי קליפה אפי' במאל כל דאיתא לעיל בתשו' זובב שנמצא בקורה:

בג ובן אס שופך מים ורותחים מירוחה ש"ח ב"י חוך כל ש"ב ב"י ואח"כ שם בהן קורת ש"ב או ש"ח ב"י או אפי' היון היקערות תוך הכליל בכור ונצוק של העירוי עצמו איינו גועז לקערות אלא לכלי ע"פ שאומר הכליל שמידחין בו נاصر אפי' בדריעבר דכ"ע אפליו כל רាជון אינו מבשל כ"א שהיד ס"ב ובצוננים מעבידי אח"כ השמנוגית בעין שעיל האי' וב"ש אם הריח הקורה ע"י עירוי שאיין שם דופני הכלים מהחוין מים ככלי ב' וכל שמי אינו מבשל בדריעבר אפי' הרוא"ש פ' כירה חד יד ס"ב כל הגות:

א) ועוד ניגר חלק עולם יטנו פקערום מילא מלוון כל ימן מסים מילא כליל גדול ומק"ל יטנו קקנרטום למכו ולו ליקי כל שמי עכ"ל מאליק בג"ה קימן י"ז:

אימור שער לה דין יrokes שותבשל בקידות של חלב וכל דיני נטלא' וחיתר קמט כופרישית ואין חילוק כלל בין קערות של לעיל בתשובות חילוקי דברים שאין עץ ומתקת כליל חרס וקידות בין לעניין מתבלין:

לה דין יrokes שנותבשלו בקידות של חלב ובן דיני נטלא': כלי שני לעניין איינו ב"י ולא קייל' לא"ז וכמהה"ר שהגיה בסמ"ק שכלי חרס בולע אף בכלי שני:

א יrokes וקיינית ולפתוח ופירות וכל כה"ג שנותבשלו בקידורה נקיה ש"ח שאב"י או שחממו בתוכה מים נקיים ושמו עלייה כייסוי ש"ב או תחכו בה כף ש"ב מהערות באוטו בית הכליל רגילין להדייה מהר' מותר הכליל בדריעבר המאל וכל אפיקלו ב"י ואין ס' בתבשיל לבטל הכליל וכן בין ש"ב או אפיקא אפי' אם היה של חרס ולא גרע אם הודחה עמן אם לאו אפי' אם רגילין באוטו בית להדייה בכיר מותרין שנייה בס"ס דספ' שמא לא הודה' עמן ואת"ל הודחה עמן אם לא היה עצמה הודה' עמן ואין ב"י מותר דאוו דאותו לא היה ב"י מותר הכליל בדריעבר המאל וכל מק"ז מהיכא שהיה ש"ב או ש"ח עצמה מותר להגעלים). ובשל עצים איכא לספק עוד המאל שע"ב או ש"ח עצמה אף על פי שמא הודה' במים שע"ן היד ס"ב וודר השיב מהרי"ש זיל דיש להתרדים ג"כ מטעם שאין בו ס' נגר הכליל מכל מקום אין בהם ממשות האיסור אלא טמא בעלמא מבליעת דאמרי' פ"ק דנראה אין מחזיקין טומאה ממקום למקום א"כ כמו אין מחזיקין בנ"ט דהיתר מידי דחויה בקידורה ש"ב ב"י איסור ממקום למקום. ככלומ' לא אמרין כמו שמי נתר כ"א מהן ע"י נ"ט ב"י כירה. שרווקא כ"ר מבשל כשהיד ס"ב כמו שהר' מותר נוחה ב"י דלעיל כמו שהר' מותר נוחה ב"י ביהר' כנ' הינו ביהר' בעת ההודחה אלא אמרין עתה באטה מה שנמצא בכל אלא היכא שהוא עכבה אינה ב"י אטו עתה בינהם זה לא נקרה רעוותה דהא דרין ב"י אבל לא מבליה שע"ג דאסטרו ייל שלא הודחה עמן זאע"ג דאסטרו מטומאה לא ילפין ה"מ מטומאה דילפין מסטה כמו בריה"י טמא ודאי לא אמרין העמיד דבר על חזקתו זה לא ילפין מטומאה לומר כמו ב"ר ברה"י אסור בהזחון כר"ה מותר ודאי. אבל משאר טומאות דלא ילפין מסטה אלא שתליו בסכרא בגין דאמר השתא הוא דנפלו הרשות הכליל וכל מה"ג דאי דיעבד מהאיסטרו עצמה אסורי מושם גזירה אבל לא בבליעת טעם מכללי:

ב ובן מתייר מה"ט בסמ"ק גופה להגעל לכתהילה כל ש"ב וש"ח יחד כשאי מהן אינה ב"י ואע"ג דלא נהגין בן לכתהילה דיעבד מהאיסטרו:

ג ושבחכת או היכסיו ב"י אוז, צריך לאכול המאל דוקא עם בשר שהוא מינו של הכלף יותר מ踔טם כלים נידון כל כלי כמו הקידורה שהיא נטלא' שיש כאן נטלא'. ויזהר לכתהילה לעורת התבשיל מיד אחר מהבת הכלף למתוך כל ש"ח או אפיקא ואינה מטומנת וניכרת כל קולם מותרין לכתהילה למינם של הרוב ש"ב ויבשלנו בו כל צרכו ואל יניחנו אפי' להצטנן בקידורה ש"ח אע"פ שאין ב"י רהא

ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ପାଇଁ ଏହା କାହାର ଦେଖିଲୁ ନାହିଁ ।

ପାଇଁ କୁଳାଦୀ ହେଉ ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ କାହାରେ ନାହିଁ । କିମ୍ବା କାହାରେ ନାହିଁ ।
ଏହା କିମ୍ବା କାହାରେ ନାହିଁ । ଏହା କିମ୍ବା କାହାରେ ନାହିଁ । ଏହା କିମ୍ବା କାହାରେ
ନାହିଁ । ଏହା କିମ୍ବା କାହାରେ ନାହିଁ । ଏହା କିମ୍ବା କାହାରେ ନାହିଁ । ଏହା କିମ୍ବା
କାହାରେ ନାହିଁ । ଏହା କିମ୍ବା କାହାରେ ନାହିଁ । ଏହା କିମ୍ବା କାହାରେ ନାହିଁ ।

Lucky Luckey was a man called Tom. He grew tall and strong. He had a very large head and a small body. He was always laughing and smiling. He was a good friend to all the other boys in the village. One day he went to the forest to collect wood. He found a small hut in the middle of the forest. He knocked on the door and a old woman opened it. She invited him in and gave him some food. After he finished eating, she asked him if he wanted to stay with her. He said yes and she took him to her home. She told him that she was a widow and had no one to care for her. She asked him to help her take care of her home and her garden. He agreed and stayed with her for many years. They became very good friends.

(୨) ପାଥିବାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
(ସମ୍ପଦ କି) (୩୫) **କେତେ** ଦିନ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ԱՐԵՎ ԵՐԵՎԱՆԻ ՏԱՐԱԾՈՒԹՅԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

卷之三

卷之三

卷之三

四

四

277